

Cổ tích quê mình

Nhạc: NGỌC THINH

Thơ: NGỌC VƯỢNG

Nhịp vừa phải - Tình cảm sâu lắng

Lắng lắng chuông chùa dạo ấy, chị mang theo vầng trăng cong cong hình múi

bưởi, câu ví quê hương ấm trong tình thương cùng chị, núi Hồng, sông

La lắng trong bài ca cùng chị vào chiến tranh, ôi! huyền thoại quê mình.

Khóm sả còn xanh, gương lược hãy còn, bia đá, hố bom, chứng tích còn

đây, những đôi mua tím ngắt - nao nao - Ngã ba Đồng Lộc, gió thông ru như lời mẹ ầu

ơ. (Vocal)

Về đi chị ơi! quê nhà mong

nhớ, trong từng trang thơ có mưa rừng, sóng gió khơi xa. Có chuyện mới

thôi bỗng thành cổ tích, có câu cổ tích mưa nắng giữa ngày thường. Về đi chị

ơi! phiên chợ quê những chiều vương nắng, bóng mẹ lưng còng mà thương - xa

xăm mấy làn khói mỏng - lẫn trong cổ tích quê mình./.